

1. V rychlém odstranění nahodilých překážek dýchání, na př. cizích těles nebo tekutin z úst a z nosu, škrtidel s krku, jsou-li tam jaká, a všech tísnících částí oděvu.

2. Zavedeme-li ihned umělé dýchání pravidelným a ve přestávkách se dějícím stiskováním hrudníku nebo některým jiným ze mnohých způsobů, kterých ohlédač mrtvých při praktickém poučování poznal.

4. Dráždíme-li kůži, obzvláště třením na rukou, nohou a na prsou, dále postříkujeme-li dotýčnou osobu studenou vodou a kapeme-li jí pečetní vosk na prsa.

4. Dráždíme-li sliznici hltanu mechanickými prostředky (brkem, prstem) anebo chemickými substancemi, jako na př. čpavkem, líhem čpavkovým, octem, které ve přestávkách se mají držeti u nosu nebo úst, při čemž jest dbáti, aby nic z těchto látek do úst nebo do nosu nevteklo a jich nespálilo.

5. Zahříváme-li tělo.

Je-li ohlédač mrtvoly nelékařem, má, jest-liže při prohlídce vzniká podezření smrti zdánlivé, postarati se co nejrychleji o zavolání lékaře; dokud však lékař nepřijde, má ihned svrchu uvedené pokusy o znovuoživení konati a v nich tak dlouho pokračovati, dokud lékař nepřijde.

§ 10.

Shledá-li se při prohlídce mrtvoly ženské, že jest nad šestý měsíc těhotná, má lékařský ohlédač mrtvoly, je-li odůvodněná naděje, že bude plod při životě zachován, vykonati císařský řez s veškerou potřebnou opatrností jako u osob živých.

Nelékařští ohlédači mrtvol mají k tomuto účelu se postarati o spěšné povolání lékaře.

§ 11.

Nabyli-li ohlédač mrtvoly plné jistoty o skutečně nastalé smrti ohlédané osoby, má dále vypátrati, zda-li byla smrt přirozená nebo byla-li způsobena násilným způsobem, nehodou nebo samovraždou neb úmyslným nedbanlivým zaviněním jiné osoby.

§ 12.

Podezření násilné smrti jest odůvodněno:

1. jest-liže osoby před tím úplně zdravé náhle nebo nenadále zemřely za okolností neobyčejných nebo nápadných;